

Scenariusz programu z okazji Dnia Babci i Dziadka „Księżniczka na ziarnku grochu”.

Cel główny: wzmacnianie więzi emocjonalnych z najbliższymi członkami rodziny.

Cele szczegółowe:

- interesowanie się zwyczajami i tradycjami swojej rodziny,
- kształtowanie świadomości własnej roli społecznej w rodzinie oraz ról innych członków rodziny.

Przebieg uroczystości:

1. Wiersz „Powitanie”

Z grzecznym ukłonem,
z bukietem kwiatów,
witamy serdecznie
nasze babcie i dziadków.
Przyszli nasi dziadkowie,
już się rozgościli,
pewnie są ciekawi,
po co ich wnuczęta,
tu dziś zaprosili.
Nasi goście mili,
w dniu waszego święta,
serdeczne życzenia,
pragną wam złożyć wnuczęta.

2. Wiersz „Życzenia”

Dziś słońeczko jasno świeci,
Zima biała śpiewa,
A w przedszkolu przedszkolaki,
Składają życzenia.
Wszystkim babciom,
Wszystkim dziadkom,
Zdrowia, pomyślności,
Uśmiechów na co dzień,
I dużo radości.
Dziś dla babci słońce mamy,
I całuski dla dziadziusia,
Dziś życzenia składa wnuczek,
I piosenki śpiewa.

Aby babcia z dziadkiem,
W zdrowiu długo żyli,
Aby uśmiech dla nas mieli,
W każdej wolnej chwili.

3. Piosenka „Babciu droga”

Jest taka pani piękna jak kwiat,
Ogromne serce dla wszystkich ma.
Bardzo ją kocham, ona mnie też,
Być blisko przy niej codziennie chcę.

Ref. Dziś wnuczka i wnuczek,
Życzeń mają sto,
Żyj babciu ma droga,
Żyj nam latek sto. (2x)

Gdy nie ma mamy ona już jest,
Co mi dolega najlepiej wie.
Zawsze zaradzi, kiedy jest źle.
Być blisko przy niej codziennie chcę.

Ref.

4. Wiersz „Dla babci”

Z okazji święta babci,
ja dzisiaj babcię nauczę,
jaka powinna być wnuczka,
i jaki powinien być wnuczek.

Po pierwsze proszę babci,
ja już od dawna uważam,
że nic tak wnucząt nie zdobi,
jak piękny uśmiech na twarzach.

Uśmiech jest dobry na co dzień,
a nie wyłącznie od święta,
więc wnuczek ma się uśmiechać,
a wnuczka ma być uśmiechnięta.

Po drugie z czajnikiem w rękę,
również jest wnukom do twarzy,
każdy doroślej wygląda,
kiedy herbatę parzy.

Po trzecie chociaż wnuczek,
czasami szklanę stłucze,
przy myciu naczyń także,
ślicznie wygląda wnuczek.

Po czwarte proszę babci,
po piątę i po szóstę,
niech babcia nigdy więcej,
nie pierze wnukom chustek.

Po siódme proszę babci,
wnuki powinny gderać,
- dlaczego nasza babcia
nie chodzi do fryzjera?

Włóż babciu nową suknię,
niech cię uczesze fryzjer,
posłuchaj babciu radia,
obejrzyj telewizję.

Już nie myśl o nas babciu,
o sobie babciu pomyśl,
czy babcia nie uważa,
że to jest świetny pomysł?

5. Piosenka „Dla babci”

Chociaż zimowa pora na dworze,
Na stole kwiaty w wazonie,
I biały obrus piękne serwetki,
Przez naszą babcie zrobione.

Sernika zapach wypełnia pokój,
Pachnących ciasteczek miska,
W dzbanku się parzy dobra herbata,
Babuniu niech cię uściskam.

Za dobroć, miłość, troskę o wnuki,
Ogromne dzięki składamy,
Jakie by było bez babci życie,
Cieszymy się, że cię mamy.

6. Taniec „Kosmokwaki”

7. Wiersz „Dzień Dziadka”

Dziadku chodź z nami,
damy ci łąkę z kwiatami,
ze skowronkiem – do wążania, patrzenia,
a do łąki dodamy życzenia.

Nawet gdy się zachmurzy na niebie,
nawet gdy się kłopotów nazbiera,
my uśmiechamy się do siebie,
zawsze jak dziś, jak teraz.

8. Piosenka „Dziadku dziadku”

Taki pan, który brodę ma, czy ty wiesz już kto to jest?
Na spacerze lody da, poczęstuje ciastkiem też.
Opowieści mnóstwo zna i rozśmiesza nimi mnie
Wciąż na twarzy uśmiech ma, bardzo dużo rzeczy wie.

Ref. Dziadku, dziadku, dziadku, mała wnuczka Twa,
Życzeń moc najlepszych dziś dla Ciebie ma.
Dziadku, dziadku, dziadku, mały wnuczek Twój,
Serduszko Ci daje dziadku mój. 2x

Dziadek to jest taki pan, który zawsze humor ma.
Gdy na spacer chce iść sam, szybko proszę „Weź mnie też”.
Bo gdy dziadek idzie w dal, wszystko kolorowe jest.
Ptaszek śpiewa, wietrzyk gra, świat zaczarowany jest.

Ref. Dziadku, dziadku....

9. Wiersz „Mój dziadzio”

Mój dziadzio jest dobry,
Mój dziadzio wszystko naprawi,
Gdy się zepsuje światło,
albo maszyna do szycia,
albo dzwonek przy drzwiach.

Mój dziadzio umie zrobić latawca,
a nawet łuk i strzały.
Patrz dziadziu zepsuł się księżyc,
niedawno był okrągły,
a dziś jest cały wyszczerbiony.
Napraw księżyc dziadziu.

10. „Piosenka o dziadku”

Najdroższy dziadku, to jest piosenka, którą śpiewają tobie wnuczęta.
Nie o zabawce, ani o kwiatku, to jest piosenka o naszym dziadku.

O tym jak idę z dziadkiem do ZOO, o tym jak z dziadkiem jest mi wesoło.
O brodzie dziadka, co śmiesznie kłuje, kiedy się dziadka mocno całuje.

Najdroższy dziadku...

O tym jak z dziadkiem na pyszne ciastka, idziemy sobie razem do miasta.
O tym jak idę z dziadkiem na lody, i na dwie szklanki sodowej wody.

Najdroższy dziadku...

11. Przedstawienie w wykonaniu dzieci „Księżniczka na ziarnku grochu” na podstawie baśni J. Ch. Andersena.

Osoby: Narrator – dwie osoby

Księżę

Księżniczka

Król

Królowa

Cztery księżniczki

Trębacz

Dwórki, dworzanie

Narrator – Szambelan:

Dawno, dawno temu,
jak to w baśniach bywa,
żył nieszczęśliwy księżę,
co żony poszukiwał.

Najprawdziwszą księżniczką,
wybranka być musiała,
lecz znaleźć bardzo trudno,
bo każda z nich niedoskonała.

Księżę:

Tej loczek spadł na czoło,
i twarz piękną przysłonił,

tej blasku w oczach zabrakło,
gdym się jej skłonił.

Ta sukienkę zbrudziła,
jagody zbierając w lesie,
a ta trzewiczki zdjęła,
i w rękę swoim niesie.

Narrator:

Lecz razu pewnego,
rzecz stała się niebywała,
do bram miasta,
mała dziewczynka zapukała.

Księżniczka:

Otwórzcie dobrzy ludzie,
mokrą sukienkę mam całą,
drzę z zimna i chłodu,
choć księżniczką jestem małą.

Narrator:

Stary król ją powitał,
i przyjrzał się baczenie.

Król:

Księżniczką jesteś małą?
Więc przywitam cię zacnie.

Lecz uwierzyć w to trudno,
co powiadasz ma miła,
z włosów woda ci cieknie,
twoje szaty przemoczyłaś.

Trzewiczki zabrudziłaś,
idąc po kałużach,
ach, jak mam w to uwierzyć,
żeś księżniczka nieduża.

Księżniczka:

Zaufaj słowom mym królu,
z książęcego rodu pochodzę,
to słota ze mnie uczyniła,
taką jak widzisz sierotę.

Królowa:

Zaraz się o tym przekonamy!

Narrator:

Pozwiedzała królowa,
i poszła do sypialni,
posłanie księżniczce szykować.

Królowa:

Zdejmę z łóżka całą pościel,
na spód maleńkie ziarnko grochu położę,
potem dwadzieścia puchowych materaców i pierzyn,
niech śpi i wypocznie to nasze niebożę.

Jeśli prawdziwą księżniczką,
jest jak powiada, maleńkie ziarnko grochu,
będzie jej zawadzać.

Narrator:

I na tym posłaniu,
księżniczkę położyła,
życząc jej dobrej nocy,
wnet się oddaliła.

Narrator:

Nazajutrz rano,
zapyta królowa...

Królowa:

Jak noc spędziłaś ma miła?
Czyś rześka i zdrowa?

Księżniczka: (Śpiewa piosenkę „Sen”)

*Całą noc nie spałam, ciągle dnia wyglądałam,
na puchowych kołdrach, na mięciutkich piernatach,
na jedwabnych poduszkach, atlasowych prześcieradłach.*

*Ref: Na dwudziestu materacach, puchowych pierzynach,
jestem niewyspana, jestem ledwie żywa,
oka nie zmrużyłam, plecy poraniłam,
ciało mam posiniaczone, od ziarenka grochu zranione.*

*Och tak źle się spało i okropnie się śniło,
niewygodne łóżko, takie twarde wciąż było,
choć jedwabne poduszki, atlasowe prześcieradła.*

Ref: Na dwudziestu...

Narrator:

Książę to usłyszał,
więc pełen radości,
ku komnatom pobiegł, o rękę ją prosić
i wesele ludowi ogłosić.

Książę:

Zechciej zostać mą żoną,
szukałem cię lata całe,
kraj swój przemierzyłem,
prawdziwej księżniczki szukałem.

Król:

Na wesele więc prosimy!
Piękne stroje przygotujcie,
panie panowie i dziatki,
razem z nami się radujcie!

Wszyscy dworzanie i uczestnicy balu tańczą dworski taniec „Świeczniki”.

Narrator:

Radości, zabawom i tańcom,
nie było na dworze końca,
uczta weselna trwała,
aż do wschodu słońca.

I cóż więcej mogę,
powiedzieć wam moi mili,
chyba to,
że książę z żoną księżniczką,
byli długo szczęśliwi.

A ziarnko grochu?
Szczęścia owego przyczyna,
co się z nim stało? - Pewnie zapytacie.
Powiem wam w tajemnicy,
że do muzeum je oddano,
by o prawdziwej tej historii, długo pamiętano.

**12. Rozdanie upominków babciom i dziadkom, wspólna zabawa,
poczęstunek.**